

מנצחת אהבתו לישראל בניו את מידת הדין ולכן בשעה שהשוטר המקטרג עומד ורוצה
 לטעון עליהם דברי קטרוג הקב"ה צוה את בניו לתקוע בשופר, **בְּגִין לְאַתְעָרָא**
רְחֵמֵי מִתַּתָּא לְעֵילָא, בְּהֵוּא שׁוֹפֵר בכדי שיתעוררו עליהם
 הרחמים מלמטה למעלה.

קול השופר מערבב ומבלבל את כל הטענות שטוען המקטרג

סְלִקָא הֵהוּא קָלָא, פְּלִילָא בְּאִשָּׁא וְרוּחָא וּמֵיָא,
וְאַתְעָבִיד מְנִייהו קָלָא חֲדָא, וְאַתְעָר קָלָא
אַחֲרָא לְעֵילָא ועולה אותו הקול של התקיעה שהוא כלול מאש ורוח ומים מאחר
 שהבל הפה כלול מלחות ואויר וחמימות שהם מים רוח ואש כנגד חג"ת ואז נעשה מהם קול
 אחד ואז מתעורר קול אחר של ז"א למעלה, **כִּד הֵהוּא קָלָא אַתְעָר**
מֵעֵילָא וּמִתַּתָּא, כִּדִּין כָּל טַעֲנוֹת דְקָא טַעִין הֵהוּא
מְקַטְרְגָא מִתְעָר בְּבִי וכאשר אותו הקול מתעורר מלמטה למעלה אז כל אותם
 הטענות שטוען אותו המקטרג מתערבבים ומתבלבלים.

יום ראש השנה בסוד יצחק שאמר לעשיו צודה לי ציד ועשה לי מטעמים

בְּיוֹמָא דְרֵאשׁ הַשָּׁנָה, נְפִיק יִצְחָק בְּלַחֲדוּי, וְקָרִי
לַעֲשׂוֹ, לְאַטְעָמָא לִיָּה תַבְשִׁילִין דְכָל עֲלָמָא,
כָּל חַד כְּפּוּם אוֹרְחוּי וביום ראש השנה יוצא יצחק החתום בגבורה לבדו בכדי

להנהיג את העולם במידת הדין ואז הוא קורא למקטרג הנקרא עשו בכדי שיטעם מכל התבשילים שבישלו בני העולם ויראה לתבוע דין על כל אחד כפי מעשיו, **דְּהָא בְּהֵיא שְׁעָתָא** (בראשית כז) **וְתַכְּהֵן עֵינָיו מִרְאוֹת, דְּנַפִּיק מִנִּיה מֵאן דְּאַחֲשָׁךְ אִפִּי בְרִיין, וְאַתְפָּרֵשׁ, וְשָׁכִיב עַל עֲרִסִיה דְּדִינָא, וְקָרִי לְעֵשׂו, וְאָמַר וְעוֹדָה לִי עֵידָה וְעֵשָׂה לִי מִטְעָמִים וְהִבִּיאָה לִי**

לפי שאז נחשכים העינים העליונים מלראות באור הרחמים ואז הם רואים בחשכת הדין, מאחר שיצא מגבורת יצחק הס"מ שהוא מחשיך את פני הבריות ע"י העוונות ואז הגבורה נפרדת מהרחמים והיא שוכבת על מיטת הדין והיא קוראת למקטרג הנקרא עשו ואומרת לו 'ועודה לי צידה ועשה לי מטעמים והביאה לי', דהיינו שתביא לי את כל המעשים הרעים

של בני העולם בכדי לדון אותם.

קול יעקב עולה למעלה ע"י עלית קול השופר וממתק את הדינים ואז מתעורר יעקב העליון ונשקט רוגז הגבורה

וְרַבְקָה אָמְרָה אֶל יַעֲקֹב בְּנֵה, רְחִימָא דְּנַפְשָׁה, בְּנֵה רְחִימָא דְּאַתְמָסֵר לָהּ מִיּוֹמָא דְּאַתְבְּרִי עַלְמָא

ואז המלכות הנקראת רבקה אומרת אל יעקב שהם ישראל בניה והם אהובי נפשה והם בניה האהובים שנמסרו לה מיום שנברא העולם. **וּפְקִידַת לִיָּהּ, לְאַתְעָרָא אִיהוּ בְּאִינּוֹן מִטְעָמִים דִּילִיָּהּ** ואז היא מצוה את ישראל שיתעוררו בקיום מצוות עשה שהם בחינות המטעמים לפי שהם מעוררים את הייחוד העליון המבטל את

הדינים. וַיַּעֲקֹב אֶת־עַר מִתְּתָא, מִתְּלַבֵּשׁ בַּעֲלֹתָיו וּבַעֲוֹתָיו,
 וְהַקּוֹל קוֹל יַעֲקֹב בְּהֵוֹא שׁוֹפֵר דְּקָא סְלִיק ואז בית יעקב
 מתעוררים מלמטה והם מתלבשים בתשובה ובתפילות ובקשות ואז הקול קול יעקב עולה
 למעלה ע"י עלית קול השופר וממתק את הדינים, וְאֶת־עַר יַעֲקֹב לְגַבִּיהָ,
 וְאֶת־קְרִיב בְּהַרְיָה, וַיִּגַּשׁ לוֹ וַיֹּאכֵל, וְאֶת־כֶּלֶל דָּא בְּדָא
 ואז מתעורר יעקב העליון שהוא סוד הת"ת אצל הגבורה ומתקרב אליו ומייחד אותו עם
 החדש שבימין ואז נאמר 'ויגש לו ויאכל' כי אז הת"ת מגיש לו את מעשי בני ישראל ועי"כ
 הגבורה מתמתקת ואז נכללת הגבורה בת"ת. כִּיּוֹן דְּאֶת־כֶּלֶל בְּהַרְיָה,
 וַיִּבֵּא לוֹ יִין, דָּא יִין דְּמִנְטְרָא, יִין דְּהוּא חִידוֹ דְּלִבָּא,
 רְזָא דְּעֵלְמָא דְּאֶתִי ומכיון שהוא נכלל ביחד עמו אז נאמר ויבא לו יין, שהוא
 יין המשומר מהבינה שהוא המשמח את הלב כי בבינה מתמתקים הדינים בשורשם ומהם
 יוצאת השמחה וכן הבינה היא סוד העולם הבא, ומכיון שממשיכים את הרחמים מהבינה
 אז מתמתקים הגבורות ונהפכים לרחמים, כְּדִין וַיִּרַח אֶת רִיחַ בְּגָדָיו,
 צְלוֹתָיו דְּסִלְקִין וּבַעֲוֹתָיו ואז נאמר 'וירח את בגדיו' שהם סוד התפילות
 והבקשות של ישראל העולות למעלה. וַיְבָרְכֵהוּ, נַח רוּגְזָא, וְחַדֵּי
 לִבָּא, וְכִלְא אִיהוּ רַחֲמֵי ואז נאמר 'ויברכהו' כי אז נח ונשקט רוגז הגבורה
 ואז הלב שמח ע"י הארת הבינה המשמחת את הלב ואז כל הדין מתהפך לרחמים.

ביום ר"ה ישראל מקדימים ותוקעים עוד בשחרית בטרם מתעורר תוקף
הדינים

**כִּיּוֹן דַּאִיְהוּ אֶתְתְּלִיל בְּיַעֲקֹב, כָּל אֵינוֹן חַיִּילִין וְתוֹקְפִין
וְרוֹנְזִין דִּהוּוּ זְמִינִין, אֶתְבְּדְרוּ, וְלֹא אֲשַׁתְּכְחוּ תַמָּן**

ומכיון שדיני הגבורה נכללים עם הת"ת הנקרא יעקב אז כל אלו החיילים וכוחות הדין
הקשה והרוגז שהיה מצוי בגבורה הם מתפזרים ואינם נמצאים שם עוד. **וְיִשְׂרָאֵל**

נִפְקִין מִן דִּינָא, בְּחֻדָּה וּבְבִרְכָאן ואז ישראל יוצאים מהדין בשמחה
ע"י מיתוק הדינים ובברכות ע"י הארת החסדים. **וַיְהִי אַךְ יַעֲזָא יַעֲזָא יַעֲקֹב**

**מֵאֵת פְּנֵי יַצְחָק אָבִיו, בְּיוֹמָא דָּא, בְּחֻדָּה, וּבְבִרְכָאן
עֲלָאִין, וְעֵשׂוֹ אָחִיו בָּא מְצִידוֹ, טָעִין טוֹעֵנִי מַעֲוֹבְדֵי
דְּעֲלָמָא** שביום הזה של ראש השנה יוצאים ישראל מהגבורות של יצחק בשמחה

ובברכות העליונות כי ישראל מקדימים ותוקעים עוד בשחרית בטרם שמתעורר תוקף ורוגז
הדין ואז נאמר 'ועשו אחיו בא מצידו', דהיינו שהמקטרג מגיע כשהוא נושא את משאות

המעשים הרעים של כל בני העולם בכדי לקטרג עליהם, ומש"כ **וַיַּעַשׂ גַּם הוּא
מְטַעְמִים פִּירוּשׁוֹ, חֲרִיד לִישְׁנִיהָ לְמַטְעֵן טַעֲנוֹת. אֶתְקִין**

סַחְרֵי שהמקטרג מחדד את לשונו בכדי לטעון ולקטרג על ישראל ואז הוא מתקין את
העדים שיבואו להעיד, **וַיָּבֵא לְאָבִיו וַיֹּאמֶר יָקוּם אָבִי, יְהִיעַר**

**בְּדִינוֹי, וַיֹּאכֵל כֶּמֶה עוֹבְדִין בִּישִׁין דְּכָל עֲלָמָא דְקָא
אֲשַׁבְחָנָא** ואז נאמר 'ויבא לאביו' כי הוא מביאם אל הגבורה הנקרא אביו מאחר